

[Statsministeren.]

den danske ambassade i Rom om over for de italienske myndigheder at give udtryk for den danske regerings alvorlige bekymringer over standsningen af Italiens kødimport og at anmode om en drøftelse. I denne forbindelse anførtes en række af de forhold, som jeg her har omtalt, og som jeg gerne ville have lejlighed til at nævne her i tinget. Det er udtalt, at regeringen lægger vægt på, at den nævnte drøftelse finder sted snarest muligt, forinden vi tager stilling til spørgsmålet om sagens eventuelle behandling i internationale organisationer og til spørgsmålet om indkaldelse af det blandede dansk-italienske regeringsudvalg, der er nedsat i henhold til den dansk-italienske vareudvekslingsaftale. De italienske myndigheder har i går erklæret sig rede til at modtage danske repræsentanter til en drøftelse, således som vi har ønsket det, og embedsmænd fra udenrigsministeriet og fra landbrugsministeriet er i dag til morgen afrejst til Rom i denne anledning. De danske bestræbelser vil naturligvis gå ud på at finde frem til en løsning, der vil muliggøre en snarlig genoptagelse af denne betydningsfulde eksport, således at den skade, vi for tiden lider, kan begrænses mest muligt. Men det vil vist forstås, at jeg på nuværende tidspunkt, da drøftelserne netop forestår, ikke kan komme nærmere ind på en analyse af vort forhandlingsoplæg og vor argumentation.

Jeg takker det ærede medlem, fordi han har givet mig anledning til at give denne besvarelse, og jeg takker den højtærede formand, fordi han har fundet sig i denne overskridelse af taletiden.

H. C. Toft: Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister for de udtalelser, han her fremkom med. Jeg vil dog gerne tilføje, at netop på grundlag af statsministerens udtalelser — og det forstår jeg — om, at man ikke på nuværende tidspunkt over for folketinget eller offentligheden kan give nærmere udtryk for, hvordan forhandlingerne skal forløbe, må jeg mene, at i tilfælde, hvor en anden stats beslutning i så høj grad forrykker eksportvilkårene for danske eksportinteresser, vil det være rigtigt, at folketinget bliver orienteret om, hvad regeringen har foretaget sig for at

ændre disse forhold, som vi er blevet det her i dag.

Det ville være rigtigt, hvis man ikke som nu af statsministeren nævnt over for folketinget og offentligheden kan fremkomme med sådanne udtalelser, som kunne belyse, hvad man foretog sig, at man da holdt folketinget orienteret, f. eks. ved at lade folketingets valutaudvalg eller eventuelt det udenrigspolitiske nævn blive orienteret, således at medlemmerne af folketinget derigennem havde sikkerhed for at få oplysninger om, at regeringen foretager sig noget, og hvad den foretager sig. Jeg vil derfor gerne stille den højtærede statsminister det tillægsspørgsmål, om han vil drage omsorg for, at folketinget bliver orienteret om, hvad der mere måtte fremkomme i denne sag og i kommende lignende tilfælde, enten gennem valutaudvalget eller gennem det udenrigspolitiske nævn.

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg synes, at det ærede medlem uden videre må give mig den indrømmelse, at en disposition, som er truffet den 1. april, må forudsætte en række forhandlinger, som altid finder sted med de pågældende erhvervsorganisationer og med de pågældende interesserede kredse. Vi har i dag den 8. april. Det vil sige, at vi er på ugedagen efter, at den disposition, der er tale om, blev truffet. Jeg tvivler på, at det ville have været muligt med udbytte at give en redegørelse på et tidligere tidspunkt.

Jeg er glad for, at jeg har fået foranledningen til at give den her. Det er naturligvis regeringens absolutte indstilling, at i den udstrækning, vi er i stand dertil, vil vi hellere end gerne holde partierne orienteret om disse spørgsmål. Normalt vil det være et anliggende, som egner sig til at blive omtalt og gennemgået i det udenrigspolitiske nævn eller andetsteds, hvor man måtte ønske det. Jeg kan kun sige generelt, at regeringen ikke har noget ønske om at forholde folketinget oplysninger i en sag som denne; men undertiden er man nødt til at bevæge sig lidt varsomt, når en sag befinder sig på et forhandlingsstadium.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.